

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Vix se ullus talem putat divitem, qualis in Evangelio improbatur; Et vix
tamen ullus est qui non sit talis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

eruat à dominatione peccati, nisi forte per gratiam Salvatoris, cum re etiam ipsum affectum deposueris possidendi.

Unde evidenter patet proposita Veritas, quã sic confirmat S. Augustinus; Benefaciebant: inquit, qui de sua substantia Christo & discipulis eius necessaria ministrabant, sed melius qui omnem substantiam dimiserunt, ut expeditiores eundem Dominum sequerentur. Itemque rursus alibi, vel quisquis est author libri de Ecclesiasticis dogmatibus; Bonum est facultates cum dispensatione pauperibus erogare: melius pro intentione sequendi Dominum semel donare, & absolutum à sollicitudine cum Christo agere.

Sanctus autem Hieronymus contrarium huic Veritati dogma tamquam hæreticum vehementer exagitat in libro contra Vigilantium: Quod inquit, asseris eos melius facere qui utuntur rebus suis, & paulatim fructus possessionum suarum pauperibus dividunt, quam eos qui possessionibus venundatis semel omnia largiuntur; non à me, sed à Domino respondebitur: Si vis perfectus esse, vende, vende omnia que habes, & da pauperibus. Iste quem tu laudas, secundus & tertius gradus est, qua & nos recipimus, dummodo sciamus prima secundis & tertiis præferenda.

Itemque in Epistolis ad Julianum, Pammachium, Lucinium & alios qui de suis multa largiebantur, ut se tamen totos donet, adhortatur, his & similibus Verbis quæ sæpe repetit: Et tu quidem, Julianum alloquitur, bene facis, quod sanctorum diceris usibus ministrare, forere Monachos, Ecclesiis offerre plurima, Sed hæc rudimenta sunt militiae tuæ. Contemnis aurum, contempserunt & multi Philosophi, à quibus unus ut ceteros sileam, multarum possessionum pretium projecit in pelagus: Abite, dicens, in profundum, mala cogitationes, ego vos mergam, ne ipse mergar à vobis. Philosophus gloria avidus & popularis aura vile mancipium, totam semel sarcinam deposuit, & tu te putas in virtutum culmine constitutum, si partem ex toto asseras? Te ipsum vult Dominus hostiã virtutem, placentem Deo, te inquam non tua. Quod si te ipsum Domino dederis, & Apostolica virtute perfectus sequi caperis Salvatore, tunc intelliges ubi fueris, & in exercitu Christi quã extremum tenueris locum. Nolo tantum ea offeras Domino qua potest fur raperi, hostis invadere, proscriptio tollere, qua accedere possunt & recedere & instar undarum ac fluctuum à succedentibus sibi Dominis occupantur, at que ut uno sermone cuncta comprehendam, qua visis nolis, in morte de-

missurus es. illud offer quod tibi nullus hostis potest auferre, nullus eripere tyrannus, quod tecum pergat ad inferos, imo ad regna caelorum, & ad Paradysi delicias. Extruis monasteria, & multum à se sanctorum numerus sustentatur: Sed melius faceres, si & Ipse sanctus inter sanctos viveres.

Denique in vita sancti Hilarionis Abbatis refert hunc sanctum offerentibus sibi ad suos vel ad pauperum usus dona quæ videbantur non contemnenda, sic respondisse: Multis nomen pauperum occasio avaritia est: misericordia vero avaritiam non habet, nemo melius rogat quàm qui sibi nihil reservat. Quasi diceret, quod advertit S. Gregorius in moralibus; Fraudulenta est illa misericordia que seipsum destruit, reservando quod dandum esset: artificium est Dæmonis, qui cum à bono non potest aliquem avocare, pretendit majus bonum quod ipsum advocet & quo non ducat. Agnosce recedat & alijs exhibe quam declinet.

At ne quis etiam nomine divitis aut divitiarum fallatur:

DUODECIMA VERITAS.

Vix se ullus talem putat Divitem qualis in Evangelio improbat; Et vix tamen ullus est qui non sit talis.

RATIO quoad priorem partem manifesta est; Cum enim vix sit ullus ex ipsis Christianis qui propter illa quæ dicuntur in Evangelio contra Divites moveatur, & sibi prospiciat; certe non aliunde est quam quod vix ullus sit qui se talem putet Divitem qualis proferitur & condemnatur: Quis enim Christianus non credat Scripturis? Quis potest credat se in Scripturis condemnatum & nolit sibi prospicere? Quid est ergo quod sibi dives non prospicit, nisi quia se divitem nemo putat? Tanta est divitiarum cupiditas, ut quantæcumque sint divitiæ jam comparatæ, plures semper ac plures expectentur; & in illo appetitu, non tanti faciunt quæcumque possident, quàm quæ non habent, sicque se pauperes potius dicant quam divites. Est quasi pauper cum in multis divitiis sit, inquit Sapiens.

Ratio verò postremæ partis quæ est præcipua, sic ex præcedenti deducitur: Vix ullus est recipia dives, qui non sit talis affectu, vel avidius amando quæ possidet, vel cupidius desiderando quæ non habet; Hoc est enim quod ait Sapiens: Beatus dives qui inventus est sine macula, in ijs scilicet quæ possidet, & qui post aurum non abiit, non desiderando plura quam possideat: Nec speravit in pecunia & thesauro; Non inde

huius promittens quæ à solo Deo essent expectanda. Quis est hic & laudabimus eum. Id est, valde est rarus, vix ullus est qui sit talis, unde vix ullus est dives qui non nimis erga suas opes afficiatur, qui non plures desiderat, & qui non speret ac confidat in ipsis.

Sed talis est quem Christus in Evangelio suo designat, talis est de quo dicitur: *Quam difficile quis pecunias habent, in regnum Dei introibunt!* Non enim ipsæ pecuniæ, aut earum possessio condemnantur ut malæ, cum ipse Dominus loculos habuisse legatur: Et jam supra de his non nihil delibatum, unde restat solum condemnari cupiditatem, seu solos eos condemnari qui vel sua cupidius retinent, vel non sua cupiunt avidius, non quidem ut injustè possideant, sed tantum quia modum possidendi vel appetendi non servant, ut dictum est. Sic sancti Patres ad unum, quos inter S. Hilarius: *Habere, inquit, divitias, crimini non est, sed motus in habendo retinendus.* Sanctus quoque Ambrosius, *In pecuniis multi sunt lenocinia delictorum, non est autem census sed affectus in crimine.* Quod & repetit S. Gregorius: *Non est census in crimine, sed affectus.* Cuncta enim qua Deus condidit bona sunt: sed qui bonis male utitur, profecto agit ut quasi per edacitatis ingluviem, eo quo vivere debuit, pane moriatur: Sic & S. Augustinus discretè

in Lucâ,
in Lucâ,
14. Mor.
21.
1. de gg.
Evang.
ait, *Apostolus cum dixerunt quis potest salvus esse, intellexisse omnes qui divitias amant, etiam si adipisci nequeant, in divitum numerum computari.*

Quid ergo superest nisi ut vix ullus sit qui non sit talis, seu qui non is sit quem Christus reprobat aut reprobatum judicat, cum vix ullus sit qui non sit inordinatè amans pecuniæ, sive illam possideat, sive non possideat: Quotquot autem sic inordinatè amant pecunias, illi sunt Divites quibus est difficilissimum intrare cælum, quàm camelo foramen acus: non quod fortè semper ille amor pecuniæ sit lethalis, sed quod in alia facillè ducat, quæ lethum inferant, ut ait

Sapiens: *Si Divites fueris, non eris immunus à delicto; si enim securus fueris non apprehendes: & non effugies si præcurreris;* Id est, sive assequaris quod desideras, sive non assequaris; non effugies peccatum, quod ex horum alterutro provenit. Ac rursus Idem paulò post: *Qui aurum diligit, non justificabitur.* Id est, non erit sine peccato. Et qui insequitur consumptionem replebitur ex ea: Id est, qui cupiditatem ita sequitur ut ab ea potius consumatur quam illam consumat & mortificet, sic ab ea magis ac magis in dies exardescente replebitur, ut ipse consumatur & pereat. Unde sic pergit: *Multi daci sunt in auri casus, & facta est in specie ipsius perditio illorum.*

Ecl. 11.

Ibid. 31.

Quod sic intelligas ut non tantum ex auri pulchritudine & amore multi sint capti & decepti, sed quod multis ista deceptio non gravis videatur, non mortalis appareat, nulli fiat injuria, nulla ut putant admittatur injustitia. Sic quidem illis apparet, sic apparenter & in speciem, sese tuentur divites sive auri amatores; sed in specie ipsius perditio illorum: Hoc est quod illos perdit, quia rerum apparentia seu specie, non Veritate ducuntur. Res humanas & mortales ex apparenti metiuntur specie, suam ipsam Conscientiam ex illa formant mensura: non ex Evangelio, non ex Scripturis, non ex Divinis institutis: sicque peccant sæpe venialiter ubi se nihil peccare putant, quia nulla eis apparet peccati species: & eodem prorsus modo peccant mortaliter, cum se tantum venialiter peccare credunt; quia sic est maligna cupiditas ut impudè maligna sit, vel malum omne tegit ne videatur; vel quod non potest totum tegere, partem aliquam obteggit ut minus & levis appareat, sicque facilius admittatur. O quam ergo difficile dives intrabit in cælum, qui se nunquam agnoscit divitem nisi post mortem, cum videt cælum se non posse intrare quia dives fuit; & non cognovit, quia noluit. *Fili mendaces, filii nolentes audire legem Dei,*

11. 30.